

Тъзи погрѣшка мжчи Франклина много години и страшно заплашваше неговата честъ. Но тя не бѣше послѣдня отъ погрѣшките му. Като пристигнѣ въ Филаделфія той видѣ една млада мома, близо на неговата пора. Нейното мило лице, нейното спокойно и нѣжно погледване, толкозъ му са харесвахъ колкото му вдѣхвахъ и уваженіе. Тъзи млада дѣвойка, която подиръ шестъ години станѣ негова жена са зовеше миссъ Ридъ. Той зе да ходи подиръ нея и тя усѣти къмъ него любовта която той имаше за нея. Когато Франклинъ са завърнѣ въ Филаделфія, губернаторътъ Кейтъ постоянно стѣ на задълженитѣ си кроежи. Както бѣше явно неговитѣ желанія бѣхъ съгласни съ интереситѣ на колонията. Той видѣ при себе Франклина и му рече: « Като вашиятъ баща са отказва да та нареди на работа, то азъ поемамъ отгорѣ си да направѣ това. Дайте ми записка на всички вещи, които ви сѣ потребни. Азъ ще ви ги набавѣ изъ Англия. А вий ще ми са исплащате когато са улесните. Искамъ да станете добъръ печатаръ; при това увѣренъ стѣмъ не щете да ма засрамите ».

Франклинъ подаде исканата расписка. Той помисли че стигатъ сто фунта стерлини за да си добави една малка печатница. За покупката ѣ той трѣбаше да отиде самъ-си въ Англия, по заповѣдъ и съ писма отъ губернатора.

Преди трѣгванъето си той бѣше расположенъ да са ожени за миссъ Ридъ. Но майката на младата дѣвойка, която ги намѣрваше и двамата твърдѣ млади, благоразумно отложи свадбата до тогазъ, до когато Франклинъ са върне